

СТАНОВИЩЕ

От

Проф. Федя Николов, д.м. ръководител Първа катедра по вътрешни болести,

началник на кардиологична клиника

при Медицински Университет Пловдив

относно

дисертационен труд за присъждане на образователната и научна степен

„ДОКТОР“ на тема:

„ОЦЕНКА НА НАДЛЪЖНАТА ФУНКЦИЯ НА ЛЯВАТА КАМЕРА ПРИ ХИПЕРТОНИЧНА БОЛЕСТ
С ТЪКАННА ДОПЛЕР ЕХОКАРДИОГРАФИЯ

Автор на дисертацията: д-р Сотир Тодоров Марчев – СБАЛК-Плевен

Научен ръководител:

Доц. д-р С. Тишева, д.м.

В миналото най-честата причина за обръщане на пациент към лекар е била болката. Днес най-честата причина за обръщане на пациент към лекар е артериалната хипертония. Един от основните въпроси, които си задава лекаря по време на прегледа на такъв пациент е има ли увреда на таргетните органи и колко тежка е тя? По отношение на сърцето като таргетен орган при хипертонична болест, преценката обикновено не е лесна. С изключение на крайните случаи с разгърната клиника на сърдечна недостатъчност, клиничната картина сама по себе си не е достатъчна за оценка степента на засягане на сърцето от повишеното артериално налягане. Ехокардиографията е водещ, общоприет и безспорен метод за търсене на началните промени в левокамерната структура и функция при хипертонична болест. Най-често днес при ехографското изследване се търси левокамерна хипертрофия, дилатация на лявото предсърдие, аортния корен или левокамерната кухина и др. Повечето от тези промени обаче настъпват сравнително по-късно в еволюцията на заболяването.

Дисертацията на д-р Сотир Марчев е посветена на промените в надлъжната функция на лявата камера, оценена с тъканна Доплер ехокардиография.

Настоящият дисертационен труд е написан на 114 стандартни страници и е добре онагледен с 16 таблици и 32 фигури. Използвани са 263 литературни източника, от които 10 на кирилица.

Съотношението обзор: методи: резултати-обсъждане е оптимално. Статистически обоснован е броя на изследваната и контролната група – общо 223 пациента. Резултатите и обсъжданията следват логично поставените задачи.

Получените резултати потвърждават, че намалената надлъжна функция на лявата камера е ранен белег на хипертоничното сърце. В хода на заболяването тя прогресивно се влошава при липса на адекватна терапия. Доброто лечение с постигане прицелни стойности на артериалното налягане води до подобрене на надлъжната функция на лявата камера в дългосрочен план.

Получените резултати потвърждават, че изследванията на надлъжна функция на лявата камера чрез пулсова тъканна Доплер ехокардиография на митралния клапен пръстен е възможно почти в 100% от случаите. Този метод е информативен дори при пациенти с лош ехокардиографски образ, при които конвенционалната ехокардиография е с ограничени възможности.

Във връзка с дисертационния труд са публикувани 4 статии в наши списания и 4 абстракти, 2 от които от авторитетни международни конгреси.

Приноси:

1. За първи път е установено, че хипертоници с различно ремоделиране на лявата камера имат различна надлъжна функция.

Приноси с потвърдителен характер

1. Тъканната Доплер ехокардиография е с по-добра сензитивност от традиционната ехокардиография за установяване на началната левокамерна дисфункция при хипертонична болест.

2. Потвърдени са резултатите, че намалената надлъжна функция на лявата камера е ранен белег на левокамерната дисфункция, който предшества редуцираната радиалната функция при хипертонична болест.

3. Потвърдени са резултатите, че систолните промени в левокамерната надлъжна функция при артериална хипертония настъпват едновременно с диастолните.

4. Потвърждава се, че в хода на хипертоничната болест надлъжна функция на лявата камера намалява.
5. Потвърждава се, че намалението на скоростите на митралния клапен пръстен е белег на лош контрол на артериалната хипертония
6. Потвърдено е, че оценката на левокамерната функция с тъканна доплер ехокардиография е възможна дори при болни с лош ехокардиографски прозорец, при които другите методи за оценка на левокамерната функция са затруднени.

В заключение може да се каже, че дисертационният труд е методологично издържан, което прави изводите достоверни, подчинен на етичните правила, със съществени приноси към националната кардиологична практика.

Всичко това ми дава основание да приема, че дисертационния труд отговаря на условията за присъждане на д-р Сотир Тодоров Марчев на ОНС „доктор”.

02.05.2012 г.

проф. Ф. Николов, д.м.